

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

SEDAT DOĞAN / TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru No. 48909/14)

KARAR

Madde 10 • İfade özgürlüğü • Türkiye Futbol Federasyonunun makamları tarafından bir televizyon programında ve Twitter'da yaptığı açıklamalar nedeniyle, bir futbol kulübünün yöneticisine verilen disiplin, sportif ve para cezası • Mahkeme içtihadına saygı çerçevesinde söz konusu menfaatlerin dengelenmemesi • Gerekçelerin uygun ve yeterli olmaması
Madde 6 § 1 (medeni hukuk yönü) • Hakem Heyetinin bağımsız ve tarafsız olmaması

STRAZBURG

18 Mayıs 2021

İşbu karar, Sözleşme'nin 44 § 2 maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşecektir. Bazı şekli düzeltmelere tabi tutulabilir.

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2021. Bu gayri resmî çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

Sedat Doğan / Türkiye davasında,

Başkan

Jon Fridrik Kjølbro,

Hâkimler

Aleš Pejchal,

Valeriu Grițco,

Branko Lubarda,

Pauliine Koskelo,

Saadet Yüksel,

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdürü* Stanley Naismith'in katılımıyla oluşturulan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm), Daire olarak toplanarak, Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan davanın temelinde, Türk vatandaşı olan Sedat Doğan'ın ("başvuran") 17 Haziran 2014 tarihinde, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşme'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu yukarıda belirtilen başvuruyu (No. 48909/14), Sözleşme'ye 6. maddesinin 1. fıkrasına ve 1, 7, 10 ve 13. maddelerine ilişkin şikâyetlerin Türk Hükümetinin bilgisine sunma kararını ve bu şikâyetlerin geriye kalan kısmının kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerektiğini, davalı Hükümet tarafından bildirilen görüşleri ve başvuran tarafından bu görüşlere verilen cevapları dikkate alarak, 6 Nisan 2021 tarihinde gerçekleştirilen müzakerelerin ardından, söz konusu tarihte aşağıdaki kararı vermiştir:

GİRİŞ

1. Başvuru, Türkiye futbol Federasyonu makamlarının (TFF), olay tarihinde bir futbol kulübünün yöneticisi olan başvurana bir televizyon programında yaptığı açıklamalar ve sosyal ağlar üzerinden paylaştığı mesajlar nedeniyle, sportif ve para cezası verilmesi kararıyla ilgilidir.

OLAY VE OLGULAR

2. Başvuran 1971 doğumlu olup, İstanbul'da ikâmet etmektedir. Başvuran, İstanbul Barosuna bağlı Avukat T. Karataş tarafından temsil edilmiştir.

3. Hükümet kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

4. Başvuran, olay tarihinde, Galatasaray Futbol Kulübünün Yönetim Kurulu üyesiydi.

I. BAŞVURANIN BİR TELEVİZYON PROGRAMINDA YAPTIĞI AÇIKLAMALAR NEDENİYLE KENDİSİNE VERİLEN CEZALAR

5. Başvuran, 8 Aralık 2013 tarihinde, bir spor programına telefon ile katılarak, kendi kulübünün iki oyuncusunun bir maç esnasında, bu maçın bir öncesinde hayatını kaybeden Nelson Mandela'yı anmak için bir mesajın yazılı olduğu tişörtü formalarının altından göstererek yaptıkları bir hareketin ardından, TFF Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu önüne sevk edilmeleri konusunda görüşlerini belirtmiştir. Başvuran özellikle şu ifadeleri kullanmıştır:

“ (...) İnsanlık [yıllar] boyunca ırkçılığa ve ayrımcılığa karşı mücadele etmektedir (...) Nelson Mandela bu mücadeleyi başarıyla yürüten kişidir (...) Şimdi kendisi hayatını kaybetti (...) Oyuncularımdan bahsetmek isterim. [D.D.] ve [M.E.], hem üzüntülerini hem de ırkçılığa karşı olduklarını belirtmektedirler. [M.E.] ve [D.D.]' nin Nelson Mandela'nın ülkesinin vatandaşı olmadığını dikkatinize sunmak isterim. [D.D.] ve [M.E.] tişört giymişlerdir. Diyelim ki Federasyon Başkanımızın ailesinden biri vefat etmiş olsaydı, (...) ve onlar [tişörtlerine yazsalar ki] nur içinde yat ey işte Federasyon Başkanımızın aile bireyi, bu Federasyonda ki arkadaşlar böyle bir sevk yapacaklar mıydı? Şimdi size soruyorum?

(...)

Kişî veya kurumların ırkçılığa karşı çıktıklarından dolayı cezalandırılması da ırkçılık suçunu işlemek anlamına geliyor (...) [D.D.] ve [M.E.] politik bir mesaj mı vermişlerdir? Irkçılık bir politik mesaj mıdır?

(...)

Eğer ırkçılık politik bir mesaj içermiyorsa ve benim iki tane oyuncum politik bir mesaj olarak üstlerinde taşıyorlarsa ve bir tanesi “thank you Madiba” diyorsa, Madiba [Nelson Mandela’nın lakabıdır]. Diğeri de “huzur içerisinde yat” diyor (...) Irkçılığa karşı olduğunu ifade ettiği içinde bir insanın cezalandırırsanız bir ırkçılık suçu işlemiş olursunuz. Birleşmiş Milletlerin 170 küsur ülkesinin kabul ettiği bir gerçek bu... Bundan Türkiye Futbol Federasyonu haberdar değil! Bu kadar sık, bu kadar düşük seviyede bir kararla siz sevk ediyorsunuz bu oyuncuları. Bu kadar mı sığsınız?

(...)

Bu ülkeye [yakışmayan], bu ülkenin geldiği ekonomik ve sosyal seviyesini yansıtmayan son derece düşük bir profilde Federasyondur (...) siz Türkiye’yi bu aldığınız kararlarla rezil, rüsva ediyorsunuz.

(...)

Tükürmeyen oyuncumuza tükürdü diye 4 maç [boyunca haklarından yoksun] ceza veren bir Federasyon var. Antrenörümüze 11 maç [boyunca haklarından yoksun] toplamda ceza veren Federasyon var. Yani biz bunları önyargı olarak algılıyoruz, sadece biz değil bütün Galatasaray’lılar algılıyor ve bütün Türkiye’deki [tarafhtarlar], insanlar [da] algılıyor.

(...)

Ben şimdi size başka bir şey söyleyeyim. Daha vahim bir şey söyleyeyim. Bize daha bu sevk yazısı gelmedi, gelmez de zaten çünkü ligdeki bütün maçlar oynanmadan (...) bu raporlar gelmez. Bu raporlar içeri sızdırıldı (...) Anlayın [işin] rahatlığını. Orası kurum mu Dingo’nun ahır mı?

(...)

Federasyon o kadar komik ki (...) Tartışmanın neye odaklanmasını istiyor? (...) Mandela dünya tarihindeki önemli adamlardan biri, insanlığın yaşadığı tarih içerisinde ırkçılığın giderilmesinde başrolü oynamış adam (...) yani bakın bin yıl sonra o Federasyondaki arkadaşları kimse hatırlamayacak ama Nelson Mandela’yı hatırlayacaklar.

(...)

Federasyonun beni ırkçı bir federasyona sahip ırkçı bir ülkenin vatandaşı (...) olarak görme hakkı var mı (...) ?

(...)”

6. Disiplin Kurulu, 12 Aralık 2013 tarihinde, başvuranın açıklamalarının, Futbol Disiplin Talimatı’nın 37. maddesinde öngörülen sportmenlik dışı sözlerinin suç teşkil ettiğine karar vererek, ilgiliye bu Futbol Disiplin Talimatı’nın 37. maddesinin 1. fıkrasının b) bendi uyarınca, 44.000 Türk lirası (TRY) (olay tarihinde, yani 15.753 avro (EUR) tutarındaki disipline ilişkin para cezasıyla birlikte, altmış gün boyunca görevlerine bağlı haklarından mahrum bırakılma cezası vermiştir (aşağıda 11. paragraf).

Disiplin Kurulu, program sırasında başvuran tarafından kullanılan ifadelerin, aşırı, orantısız ve kişilik haklarını ihlal edebilecek nitelikte olduğunu, bu ifadelerin kullanılmasının gerekli olmadığını ve eleştiri haklarının sınırlarını aştığını değerlendirmiştir. Disiplin Kurulu ayrıca, ihtilaf konusu açıklamaların TFF ve üyelerinin itibarını zedeleme, ilgilileri küçümseme, kamuoyunun düşmanlığına sevk etme, spor barışını bozma, tansiyonu yükseltme ve Türk futbolunun imajını düşürme ihtimalinin yüksek olduğu kanaatine varmıştır.

7. Disiplin Kurulunun kararı hakkında başvuran tarafından yapılan itiraz üzerine, 19 Aralık 2013 tarihinde TFF Tahkim Kurulu (“Tahkim Kurulu”), bu kararı onaylamıştır. Tahkim Kurulu, bu kararın Futbol Disiplin Talimatı’na uygun olduğunu değerlendirerek, başvuranın otuz gün boyunca görevlerine bağlı haklarından mahrum bırakılmasına ve 22.000 TRY (yani olay tarihinde 7.876 EUR) disipline ilişkin para cezasına yönelik verilen cezaları indirmiştir.

Tahkim Kurulu, başvuranın açıklamalarının eleştiri sınırlarını aştığına, hedeflenen eleştiriyle birlikte açık bir bağlantı bulunmaksızın, gerekli olmayan ifadelerin bulunduğu ve Başkanı ve TFF’nin diğer yöneticilerini gereksiz yere zarar verecek ve aşağılayacak nitelikte olduğuna karar vermiştir. Tahkim Kurulu, özellikle aşağıdaki ifadelerin bir kurum olarak TFF’yi ve onun liderlerini ve kurul üyelerini toplumun düşmanlığına maruz

bıraktığının açık olduğunu ve ilgililerin TFF'nin kötü yönetimine yönelik eleştirilerle alakasız olduğunu kanaatine varmıştır.

“Bundan Türkiye Futbol Federasyonu haberdar değil! bu kadar sığ, bu kadar düşük seviyede bir kararla siz sevk ediyorsunuz bu oyuncularını. Bu kadar mı sığsınız? “ “sosyal [seviyeyi] yansıtmayan son derece düşük profilde Federasyondur (...) siz Türkiye’yi bu aldığınız kararlarla rezil, rüsva ediyorsunuz. “ “Bütün bunları ön yargı olarak görüyoruz (...) “ “Bu konudaki [gösterilen] gevşekliğe bakın. Kurum mu veya [ahır] mı? “ “(...) Federasyon o kadar komik ki (...) (...) bir Türk vatandaşı olarak ırkçı bir ülkenin ırkçı bir federasyonu (...) ”

Tahkim Kurulu, ihtilaf konusu açıklamaların, ifade özgürlüğü kapsamında korunan olumsuz değer yargıları veya eleştiri olarak değerlendirilmeyeceği ve Futbol Disiplin Talimatı’nın 37. maddesinin 1. fıkrasının b) bendi anlamında, sportmenlik dışı nitelik taşıyan TFF için küçültücü ve aşağılayıcı ifadeler olduğu sonucuna varmıştır aşağıda 11. paragraf).

II. BAŞVURANIN TWEETLERİ NEDENİYLE VERİLEN CEZALAR

8. Başvuran, Disiplin Kurulu tarafından verilen yukarıda belirtilen ceza kararının ardından, 12 Aralık 2013 tarihinde, “güle güle TFF” hashtagiyle birlikte aşağıdaki Twitter hesabı üzerinden bir paylaşım yapmıştır. Bu paylaşım şu şekildedir:

“Ne istiyorsanız onu alacaksınız! Türk yargısı önünde hesaplaşacağız.”

“Size halk haklardan mahrum bırakılma cezası [verdi]! [Yüreğiniz yetip] stadyumlara giremiyorsunuz! Bana [altmış] gün size halktan ömür boyu. ”

“İstesenez de, beni [gözdağıyla] veya cezalarla susturamazsınız. Biz Tevfik Fikret’in torunlarıyız. Ne demiş büyük düşünür? “Haysiyetliler de haysiyetsizler kadar cesur olmadıkça bir şeyler düzelmez. ”

“ben şimdiden uyarayım avukatlarınızı tutun. Hem ceza hukukçusuna hem de tazminat hukukundan anlayanlara ihtiyacınız olacak. ”

Başvuran, 17 Aralık 2013 tarihinde, Twitter hesabı üzerinden şu şekilde bir paylaşım yapmıştır:

“ [Ö.C] Hakkaniyet içinde Galatasaray için ne gerekiyorsa yapardı. Düdük astırmak da dahil. Sizin için onun duruşunu örnek alıyoruz. ”

“Ah canım şimdi de kendi gazetenden aklın sıra bana operasyon yaptırıyorsun. O kadar mı korktun? Korkma [eceline faydası yok]! “

“Yalan haberlerinizi kimse yemiyor artık! Dün niye apar topar çıktınız tvlere? Onu anlatın önce “

“[İ.S.] emir kulu ne yapsın benim kardeşim. Kendi yazmaz Yalımcanın ismiyle koyar haberi. Problem yok devam! “

9. Disiplin Kurulu, 19 Aralık 2013 tarihinde, başvuran tarafından paylaşılan yukarıda belirtilen tweetlerin, Futbol Disiplin Talimatı’nın 37. maddesi anlamında, futbolun imajını değersizleştirecek nitelikte sportmenlik dışı sözler olduğuna, sporda şiddeti ve kargaşaya teşvik ettiğine ve taraftarların protestolarına neden olduğuna karar vererek, Futbol Disiplin Talimatı’nın 37. maddesinin 1. fıkrasının b) bendi uyarınca, ilgiliye 33.000 TRY tutarında (olay tarihinde yaklaşık 11.750 EUR) disipline ilişkin para cezasıyla birlikte, kırk beş gün boyunca görevlerine bağlı haklarından mahrum bırakılma cezası vermiştir (aşağıda 11. paragraf).

Disiplin Kurulu, program sırasında başvuran tarafından kullanılan ifadelerin, aşırı, orantısız ve kişilik haklarını ihlal edebilecek nitelikte olduğunu, bu ifadelerin kullanılmasının gerekli olmadığını ve eleştiri hakkının sınırlarını aştığını değerlendirmiştir. Disiplin Kurulu öte yandan, ihtilaf konusu sözlerin spordaki barışı bozacak, tansiyonu yükseltecek ve futbolun imajını değersizleştirecek nitelikte olduğu kanaatine varmıştır.

10. Disiplin Kurulunun kararı hakkında başvuran tarafından yapılan itiraz üzerine, 26 Aralık 2013 tarihinde, Tahkim Kurulu, açık bir şekilde hiçbir hatanın bulunmadığı gerekçesiyle, bu kararı onaylamıştır.

Tahkim Kurulu, başvuranın açıklamalarının eleştiri sınırlarını aştığını, hedeflenen eleştiriyle açık bir bağlantı olmaksızın gerekli olmayan ifadelerin bulunduğunu ve TFF Başkanını ve yöneticilerini gereksiz yere zarar verecek ve aşağılayacak nitelikte olduğunu değerlendirmiştir. Tahkim Kurulu, 17

Aralık 2013 tarihinde başvuran tarafından paylaşılan tweetlerin, önceki gün bir televizyon programında konuşan TFF Başkanını hedef aldığı ve 12 Aralık 2013 tarihinde paylaşılan tweetlerin, sporda arzu edilen barış ortamını bozacak nitelikte özellikle TFF'yi açıkça “terbiyesiz” olarak nitelendirdiği sportmenlik dışı sözlerin bulunduğu kanaatine varmıştır.

Tahkim Kurulu ayrıca, başvuranın kullandığı ifadelerin bir kurum olarak TFF'yi, TFF'nin yöneticilerini ve üyelerini toplumun düşmanlığına maruz bıraktığını ve bu ifadelerin TFF'nin kötü yönetimi hakkında eleştiriyle ilgili olmadığını değerlendirmiştir.

Tahkim Kurulu, ihtilaf konusu açıklamaların, ifade özgürlüğü tarafından korunan olumsuz değer yargıları veya eleştiri ve Futbol Disiplin Talimatı'nın 37. maddesinin 1. fıkrasının b) bendi anlamında, sportmenlik dışı sözler olarak değerlendirilemeyeceği sonucuna varmıştır (aşağıda 11. paragraf).

II. İLGİLİ İÇ VE ULUSLARARASI HUKUK ÇERÇEVESİ

11. Olay tarihinde yürürlükte versiyonunda, “sportmenliğe aykırı açıklamalar” başlıklı Futbol Disiplin Talimatı'nın 37. maddesi şu şekildedir:

“1. Basın ve yayın organlarına sportmenliğe, spor ahlakına veya fair-play anlayışına aykırı açıklamalarda bulunan; açıklamaları ile TFF'nin saygınlığını zedeleyen, futbolun değerini düşüren, sporda şiddet veya düzensizliği teşvik eden, taraftar eylemlerine sebebiyet verebilecek mahiyette beyanlarda bulunan, spor müsabakalarının taraflarını, müsabakalardaki görevlileri, spor kulübü veya TFF yöneticilerini rencide edecek ya da bu kişilere husumet duyulmasına neden olabilecek şekilde açıklamada bulunan;

(...)

(b) Kulüplerin yöneticilerine otuz ila doksan gün arasında hak mahrumiyeti cezası ve Süper Lig kulübü yöneticileri için 22.000.-TL'den 110.000.-TL'ye kadar, 1. Lig kulübü yöneticileri için 12.000.-TL'den 50.000.-TL'ye kadar, 2. Lig kulübü yöneticileri için 7.000.-TL'den 20.000.-TL'ye kadar, 3. Lig kulübü yöneticileri için 3.500.-TL'den 7.000.-TL'ye kadar para cezası verilir;

(...)”

12. Somut olayda ilgili iç ve uluslararası hukukun ayrıntılı özeti için bk. *Ali Rıza ve diğerleri/Türkiye* (No. 30226/10 ve diğer 4 başvuru, §§ 45-141, 28 Ocak 2020).

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

I. I. HÜKÜMETİN İLK İTİRAZLARI HAKKINDA

13. Hükümet, başvurunun bütünü hakkında iki kabul edilemezlik itirazı ileri sürmektedir. Hükümet bir yandan, başvuranın mağdur sıfatına itiraz etmekte ve diğer yandan iç hukuk yollarının tüketilmediğinden şikâyet etmektedir. Hükümet, ilk itiraz ile ilgili olarak, TFF makamları tarafından başvurana verilen para cezalarının kulübü tarafından ödendiğini belirtmekte ve dolayısıyla ilgilinin bundan böyle bu davada mağdur olduğunu ileri süremeyeceği kanaatine varmaktadır. Hükümet, ikinci itiraz ile ilgili olarak, başvuranın yeniden dava açma talebiyle Tahkim Kuruluna başvurmadığından şikâyet etmektedir.

14. Başvuran, Hükümetin itirazlarına karşı çıkmaktadır. Başvuran, ilk itiraz ile ilgili olarak, para cezalarının kendisine verildiğini belirterek, bu para cezalarını kimin ödediğinin önemli olmadığını ve ihtilaf konusu disiplin yargılamaları sonucunda, görevlerine bağlı haklarından iki defa mahrum bırakıldığını iddia etmektedir. Başvuran dolayısıyla, halen mağdur olduğunu ileri sürebileceği kanaatine varmaktadır. Başvuran, ikinci itiraz ile ilgili olarak, yeniden dava açmanın, tüketilmesi zorunlu olmayan olağanüstü bir başvuru yolu olduğunu belirtmektedir.

15. Mahkeme somut olayda, başvuranın mağdur sıfatına ilişkin itiraz ile ilgili olarak, para cezalarına ek olarak, ilgilinin, ceza olarak görevlerine bağlı haklardan iki defa mahrum bırakılmaya maruz kaldığını ve kulübünün para cezalarını ödemiş olsa bile, bunun, ihtilaf konusu disiplin yargılamasında sportmenliğe aykırı açıklamalar suçundan suçlu bulunduğu gerçeğini

değiştirmedini kaydetmektedir. Mahkeme sonuç olarak, bu itirazı reddetmektedir.

16. Mahkeme ikinci itiraz ile ilgili olarak, yeniden dava açma talebinin olağanüstü bir başvuru yolu olduğuna ve bir başvuranın 35. maddenin 1. fıkrasında belirtilen iç hukuk yollarının tüketilmesine ilişkin kural uyarınca, olağanüstü bir başvuru yolundan yararlanmasının gerekmediğine dair yerleşik içtihadını hatırlatmaktadır (*Kiiskinen/Finlandiya* (kk.), No. 26323/95, AİHM 1999-V, ve *Korzeniak/Polonya*, N° 56134/08, § 39, 10 Ocak 2017). Mahkeme, Hükümetin somut olayda bu kuraldan vazgeçmesine imkân verecek özel hiçbir argüman sunmaması nedeniyle, bu itirazı da reddetmektedir (yukarıda belirtilen *Ali Rıza ve diğerleri*, §§ 164-167).

II. TAHKİM KURULUNUN BAĞIMSIZLIĞI VE TARAFSIZLIĞI HAKKINDA SÖZLEŞME’NİN 6. MADDESİNİN 1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI KONUSUNDA

17. Başvuran, tahkim Kurulunun bağımsızlığından ve tarafsızlığından şüphe duymaktadır. Başvuran bu bağlamda, bu makamın üyelerinin TFF Başkanı tarafından atandığını ve görev sürelerinin Başkanın görev süresiyle sınırlı olduğunu iddia etmektedir. Başvuran, bu bağlamda Sözleşmenin 6. maddesinin 1. fıkrasını ileri sürmektedir. İşbu maddenin somut olayla ilgili bölümleri aşağıdaki şekildedir:

Herkes, (...) cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamaların esası konusunda karar verecek olan, (...) bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının (...) hakkaniyete uygun olarak görülmesini isteme hakkına sahiptir. (...). “

A. Kabul Edilebilirlik Hakkında

18. Hükümet, başvuran tarafından ileri sürülen şikâyetin, Sözleşme’nin hükümleriyle *ratione materiae* (konu bakımından) bağdaşmadığını

belirterek, bir kabul edilemezlik itirazı öne sürmektedir. Hükümet, mevcut davaya konu edilen yargılamanın, futbolun düzenlenmesi, işleyişiyle ve bu alanda disiplinin sağlanmasıyla ilgili olduğunu ve özellikle *sui generis* (kendine özgü) spor ve futbol camiasına ilişkin bir uyuşmazlık olduğunu iddia etmektedir. Hükümet, başvuranın medeni haklarına veya yükümlülüklerine özellikle maddi veya manevi haklarına veya kendisi hakkındaki cezai konuda bir suçlamanın esasına ilişkin bir itirazla ilgili olmadığını iddia etmektedir. Hükümet, bir futbol kulübü ile özel bir kişi arasındaki sözleşmeden doğan maddi haklara ilişkin yukarıda belirtilen Ali Rıza ve diğerleri davasından farklı olarak, mevcut davanın spor hukuku kapsamına giren ve medeni nitelikte hiçbir hukuku söz konusu etmeyen profesyonel futbol organları önünde yürütülen disiplin yargılamasıyla ilgili olduğu kanaatine varmaktadır. Hükümet dolayısıyla, Sözleşme'nin 6. maddesinin somut olaya uygulanabilir olmadığını değerlendirmektedir.

19. Başvuran, Hükümetin iddiasına karşı çıkmaktadır. Başvuran, disiplin yargılaması sonucunda, kendisine maddi nitelikte ceza verildiği kanaatine varmaktadır. Başvuran, medeni bir hak olan ifade özgürlüğü hakkını kullanması nedeniyle, cezalandırıldığını eklemektedir. Başvuran dolayısıyla, somut olayda Sözleşme'nin 6. maddesinin gerek hukuki gerekse cezai yönden uygulanabilir olduğu kanaatine varmaktadır.

20. Mahkeme somut olayda, olay tarihinde Futbol Kulübünün Yöneticisi olan başvuranın, bir televizyon programı sırasında yaptığı bazı açıklamalar ve Twitter hesabında paylaştığı mesajlar nedeniyle, TFF disiplin mahkemeleri tarafından cezalandırıldığını kaydetmektedir. Mahkeme dolayısıyla, başvuran hakkında yürütülen disiplin yargılamalarının özellikle ve tartışmasız olarak Sözleşme'nin 10. maddesinde korunan ilgilinin ifade özgürlüğü hakkını kullanmasının kapsamına girdiğini değerlendirmektedir. Mahkeme bu bağlamda, bu hakkın, Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrası anlamında, "medeni hak" oluşturduğunu hatırlatmaktadır (*Kenedi/Macaristan*, No. 31475/05, § 33, 26 Mayıs 2009).

21. Mahkeme, her halükârda, bir mesleği icra etmeye devam etme hakkı olan bir disiplin yargılamasının, Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrası anlamında, medeni haklar üzerinde "itirazlara" yol açabileceğine ilişkin yerleşik içtihadını hatırlatmaktadır (bk. diğer kararlar arasında, *Le Compte, Van Leuven ve De Meyere/Belçika*, 23 Haziran 1981, § 45, A Serisi, No. 43). Mahkeme dolayısıyla, Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrasının, başvuran mesleğini icra etmesinde geçici (*Diennet/Fransa*, 26 Eylül 1995 tarihli karar, §§ 11 ve 27, A Serisi, No. 325-A) veya kalıcı olarak (*A/Finlandiya* (kk.), No. 44998/98, 8 Ocak 2004) bir yasağa tabi olduğunda hukuki yönden uygulanabilir olduğunu kabul etmektedir.

22. Mahkeme, bu şikâyetin, Sözleşme'nin 35. maddesinin 3. fıkrasının (a) bendi anlamında açıkça dayanaktan yoksun olmadığını ve öte yandan, başka herhangi bir kabul edilemezlik gerekçesiyle bağdaşmadığını tespit ederek, kabul edilebilir olduğuna karar vermiştir.

B. Esas Hakkında

1. Tarafların İddiaları

a) Başvuran

23. Başvuran, Tahkim Kurulu üyelerinin göreve başlamalarından itibaren, TFF Yönetim Kurulu tarafından atandığını ve Kurulun görev süresinin Yönetim Kurulu üyelerinin görev süresine benzer olduğunu belirtmektedir. Başvuran, yukarıda belirtilen *Ali Rıza ve diğerleri* kararına atıfta bulunarak, dolayısıyla atama şeklini, Tahkim Kurulunun üyelerinin görev süresini, TFF bünyesindeki ve dış baskıya karşı korunmanın bulunmadığını dikkate alarak, bu Kurulun bağımsız ve tarafsız olarak değerlendiremeyeceği kanaatine varmaktadır.

b) Hükümet

24. Hükümet öncelikle, Tahkim Kurulunun oluşumunun ve bu üyelerin seçiminin, UEFA'nın (Avrupa Futbol Federasyonları Birliği) ve FIFA'nın (Uluslararası Futbol Federasyonları Birliği) statüsüne uygun olduğunu iddia etmektedir. Hükümet ardından, Mahkemenin *Kolgu/Türkiye* ((kk.), No. 2935/07, § 48, 27 Ağustos 2013) kararında, Tahkim Kurulunun bağımsız ve tarafsız olmadığına ilişkin olarak bu dava çerçevesinde başvuran tarafından ileri sürülen iddia hakkında hiçbir ihlalin meydana gelmediğine karar verdiğini iddia etmektedir. Hükümet, ilgili mevzuat uyarınca, Tahkim Kurulu üyelerinin görevlerini icra ederken bağımsız ve tarafsız olması gerektiğini, TFF'nin hiçbir organında yer alamayacağını, TFF'nin üyesi olan hiçbir spor kulübünde veya özel bir oluşumda hiçbir pozisyonda bulunamayacağını ve istifa etmedikçe ya da kendilerinin kendiliğinden çekilmedikçe, görev süresi bitmeden önce görevlerinden alınamayacağını belirtmektedir.

25. Hükümet ayrıca, yukarıda belirtilen *Ali Rıza ve diğerleri* kararında Mahkeme tarafından yapılan değerlendirmelere atıfta bulunarak, Tahkim Kurulunun bağımsız ve tarafsız olmamasıyla özellikle üyelerinin geri çekilmesine ilişkin uygulanabilir özel hükümlerin bulunmamasıyla ilgili tespitine, görevlerini yerine getirirken haklarında açılacak herhangi bir davaya karşı dokunulmazlıklarının bulunmamasına, mesleki davranışlarını düzenleyen kuralların olmamasına ve göreve başlamadan önce yemin etmemelerine dayanarak, mevcut davanın, başvuranın somut olayda gerek ulusal makamlar gerekse Mahkeme önünde bu konulara ilişkin hiçbir şikâyet ileri sürmemesi nedeniyle, Ali Rıza ve diğerleri davasından farklı olduğunu iddia etmektedir. Hükümet ayrıca, mevcut durumda başvuranın Tahkim Kurulunun TFF Yönetim Kurulunun talimatlarını izlediğini veya ilgililerin başka bir şekilde bu Kuruldan etkilendiğini iddia etmediğini belirtmektedir.

26. Hükümet sonuç olarak, somut olayda Tahkim Kurulunun bağımsız ve tarafsız bir organ olarak değerlendirilmesi gerektiği kanaatine varmaktadır.

2. Mahkemenin Değerlendirmesi

27. Mahkeme, yukarıda belirtilen *Ali Rıza ve diğerleri* kararında, dış baskılara karşı Kurul üyelerini özellikle Yönetim Kurulunu koruyan uygun güvencelerin bulunmaması nedeniyle, Tahkim Kurulunun düzeniyle ve işleyişiyle ilgili olarak, TFF Yönetim Kuruluna tanınan geniş yetkilerden kaynaklanan Tahkim Kurulunun yapısal eksikliklerini dikkate alarak, bu üyelerin bağımsız ve tarafsızlığından şüphe etmek için meşru nedenlerin bulunduğunu daha önce tespit etmeye imkân bulduğunu hatırlatmaktadır. Mahkeme, mevcut davada, bu yaklaşımı bertaraf etmek için herhangi bir sebep görmemektedir.

28. Dolayısıyla Mahkeme, Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrasının ihlal edildiği sonucuna varmaktadır.

III. SÖZLEŞME'NİN 10. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

29. Başvuran, sarf ettiği sözler ve paylaştığı tweetler nedeniyle, kendisine ceza verilmesinin ifade özgürlüğü hakkını ihlal ettiğini iddia etmektedir. Başvuran, Sözleşme'nin 10. maddesini ileri sürmektedir, bu madde aşağıdaki gibidir:

“1. Herkes ifade özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak, kamu makamlarının müdahalesi olmaksızın ve ülke sınırları gözetilmeksizin, kanaat özgürlüğünü ve haber ve görüş alma ve de verme özgürlüğünü de kapsar. Bu madde, Devletlerin radyo, televizyon ve sinema işletmelerini bir izin rejimine tabi tutmalarına engel değildir.

2. Görev ve sorumluluklar da yükleyen bu özgürlüklerin kullanılması, kanunla öngörülen ve demokratik bir toplumda ulusal güvenliğin, toprak bütünlüğünün veya kamu güvenliğinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın, başkalarının şöhret ve haklarının korunması, gizli bilgilerin yayılmasının önlenmesi veya yargı erkinin yetki ve tarafsızlığının güvence altına alınması için gerekli olan bazı formaliteler, koşullar, sınırlamalar veya yaptırımlara tabi tutulabilir.”

A. Kabul Edilebilirlik Hakkında

30. Mahkeme, bu şikâyetin, Sözleşme'nin 35. maddesinin 3. fıkrasının a) bendi anlamında açıkça dayanaktan yoksun olmadığını ve öte yandan, başka herhangi bir kabul edilemezlik gerekçesiyle bağdaşmadığını tespit ederek, kabul edilebilir olduğuna karar vermiştir.

B. Esas Hakkında

1. Tarafların İddiaları

a) Başvuran

31. Başvuran, yasal bir dayanağın bulunmadığı kanaatine vardığı ifade özgürlüğü hakkını kullanmasında bir müdahaleye maruz kaldığını iddia etmektedir. Başvuran bu bağlamda, Galatasaray Anonim Şirketinden farklı bir oluşum olan Galatasaray Futbol Kulübünün Yönetim Kurulunun bir üyesi olduğunu, bu oluşumun TFF'nin kayıtlarında bulunduğunu ve dolayısıyla, TFF makamlarının yetkisine bağlı olarak değerlendirilemeyeceğini iddia etmektedir. Başvuran, Futbol Disiplin Talimatı'nın hükümlerinin yalnızca TFF'nin internet sitesinde yer aldığını ve uygulamada netlik eksiliği olduğunu belirterek, erişebilir olmadığını eklemektedir.

32. Başvuran ayrıca, ihtilaf konusu müdahalenin demokratik bir toplumda gerekli olmadığı kanaatine varmıştır. Başvuran bu bağlamda, televizyon programında sarf ettiği sözlerin, TFF'nin ırkçılık ve ayrımcılık gibi hassas konulardaki eylemlerini eleştirmeyi amaçladığını, attığı tweetlerde kendisine verilen ağır ve keyfi olduğu kanaatine vardığı cezalar için TFF'yi eleştirmek istediğini ve gerek sözlü gerekse yazılı hiçbir açıklamasının, şiddete teşvik ve nefret söylemi olmadığını iddia etmektedir. Başvuran ayrıca, Kulübünün kendisine verilen para cezalarını ödemiş olmasının, bundan böyle kendisinin mağdur olduğunu ileri süremeyeceği anlamına gelmediğini ve bu disiplin cezalarına ek olarak, stadyumlara girmesini ve Kulübünü desteklemesini

engelleyen tedbirler olan haklarından iki defa mahrum bırakılmaya maruz kaldığını iddia etmektedir.

b) Hükümet

33. Hükümet somut olayda, başvuranın ifade özgürlüğü hakkını kullanmasında bir müdahalenin bulunmadığını değerlendirmektedir. Mahkemenin bu tür bir müdahalenin bulunduğunu tespit etmesi durumunda, bu müdahalenin Futbol Disiplin Talimatı'nın 37. maddesinin 1. fıkrasının b) bendinde öngörüldüğünü iddia etmektedir. Hükümet, başvuran, TFF'ye bağlı olan Galatasaray Anonim Şirketinin Yönetim Kurulunda değil de olay tarihinde Galatasaray Spor Kulübünün Yönetim Kurulunda yer almış olsa bile, TFF'nin disiplin yetkisine tabi olduğunu iddia etmektedir. Hükümet bu bağlamda, Şirketin % 55,3 hissesinin Kulübe ait olan söz konusu Kulübün ve Şirketin birbirine bağlı olduğunu, başvuranın TFF tarafından düzenlenen resmi çalıştay sırasında Galatasaray Anonim Şirketini temsil ettiğini ve olay tarihinde Galatasaray Kulübünün Sportif Direktörlüğünü yerine getirdiğini belirtmektedir.

34. Hükümet ardından, ihtilaf konusu müdahalenin düzenin sağlanmasını, suçun önlenmesini ve başkasının itibarının veya haklarının korunmasını oluşturan meşru amaçlar izlediğini iddia etmektedir. Hükümet, bu müdahalenin demokratik bir toplumda gerekli olduğu ve izlenen meşru amaçlarla orantılı olduğu kanaatindedir. Hükümet bu bağlamda, kamuoyunda bazı etkisinin olduğu kanaatine vardığı Futbol Kulübünün temsilcilerinin, futbolun hassas bağlamında şiddeti ve düzensizliği önlemeye özen göstermesi gerektiğini ve somut olayda TFF makamlarının başvuranın sözlerinin ve tweetlerinin TFF'nin itibarına zarar verdiğini ve futbol camiasındaki futbol imajını değersizleştirdiğini değerlendiklerini iddia etmektedir. Hükümet sonuç olarak, mevcut durumda başvurana verilen para cezalarının başvuran tarafından ödenmediğini ancak meblağların TFF tarafından ilgilinin Kulübünün alacağından kesildiğini belirtmektedir.

2. Mahkemenin Değerlendirmesi

35. Mahkeme öncelikle somut olayda olay tarihinde Galatasaray Futbol Kulübünün Yöneticisi olan başvuranın, biri otuz gün diğeri ise kırk beş gün olarak haklarından iki defa mahrum bırakıldığını, bir televizyon programında sarf ettiği sözler ve Twitter hesabında paylaştığı mesajlar nedeniyle, kendisi hakkında yürütülen iki ceza davası sonucunda, TFF makamları tarafından biri 22.000 TRY diğeri ise 33.000 TRY olarak disipline ilişkin iki defa para cezası verildiğini kaydetmektedir. Mahkeme, bu cezaların, başvuranın ifade özgürlüğü hakkını kullanmasında bir müdahale olduğunu değerlendirmektedir.

36. Mahkeme ayrıca, müdahalenin yasal bir dayanağının olduğunu yani Futbol Disiplin Talimatı'nın 37. maddesinin 1. fıkrasının b) bendini kaydetmektedir (yukarıda 11. paragraf). Başvuranın, atılı olayların soruşturmanın ilgili hükümlerinin uygulama alalına girmediği ve cezaya tabi olduğu hükümlerin erişebilirlikten ve netlikten yoksun olduğunu iddia etmesi nedeniyle, Mahkeme müdahalenin gerekliliğiyle ilgili olarak ulaştığı tespiti dikkate alarak, bu konuları incelemenin gerekli olmadığına karar vermiştir (aşağıda 43. paragraf).

37. Mahkeme, ihtilaf konusu müdahalenin düzenin sağlanmasını, suçun önlenmesini ve başkasının itibarının veya haklarının korunmasını oluşturan meşru amaçlar izlediği şeklinde taraflar arasında tartışma konusu olmadığını kaydetmektedir.

38. Mahkeme, müdahalenin gerekliliği hususuna gelince, ifade özgürlüğü konusundaki içtihadından doğan ve bilhassa *Bédat/İsviçre* ([BD], No. 56925/08, 29 Mart 2016) ve *Kula/Türkiye* (No. 20233/06, §§ 45-46, 19 Haziran 2018) kararlarında özetlenen ilkeleri hatırlatmaktadır. Mahkeme, başvuranın ifade özgürlüğü hakkına yönelik yapılan müdahalenin “gerekliliğinin” somut olayda ikna edici bir şekilde ortaya konulup konulmadığını değerlendirmek için, içtihadı uyarınca, ihtilaf konusu cezalara

dayanak olarak, özellikle ulusal makamlar tarafından kabul edilen gerekçe ışığında karar vermesi gerektiği kanaatine varmaktadır (*Gözel ve Özer*, No. 43453/04 ve 31098/05, § 51, 6 Temmuz 2010).

39. Mahkeme bu bağlamda, 8 Aralık 2013 tarihinde televizyon programında başvuran tarafından sarf edilen sözlerin konu edildiği ilk disiplin davası çerçevesinde, sırasıyla Disiplin Kurulu ve Tahkim Kurulu tarafından 12 ve 19 Aralık 2013 tarihlerinde verilen kararları inceledikten sonra, bu makamların ihtilaf konusu sözlerin eleştiri sınırlarını aştığı, TFF'nin Başkanın ve diğer yöneticilerin onuruna zarar verdiği, ilgilileri kamuoyunun düşmanlığına sevk ettiği, TFF'ye yönelik sportmenlik dışı küçültücü ve aşağılayıcı sözlerin bulunduğu ve dolayısıyla ifade özgürlüğü tarafından korunmadığı kanaatine vardığını kaydetmektedir (yukarıda 6-7. paragraflar).

40. Mahkeme, başvuranın attığı tweetlerin konusu edildiği ikinci disiplin davası çerçevesinde, sırasıyla Disiplin ve Tahkim Kurulu tarafından 19 ve 26 Aralık 2013 tarihlerinde verilen kararlarla ilgili olarak, bu makamların söz konusu mesajların TFF Başkanını hedef alarak, TFF'yi, liderlerini ve bu Kurul üyelerini toplumun düşmanlığına maruz bırakarak, sporda arzu edilen sükûnet ortamını zedelediğini ve ifade özgürlüğü tarafından korunmayan sportmenlik dışı bir söylem oluşturduğunu değerlendirdiklerini kaydetmektedir (yukarıda 9-10. paragraflar).

41. Mahkeme, böylelikle kararlarında ulusal makamlar tarafından benimsenen gerekçenin, somut olayda içtihadından doğan ilgili kriterler uyarınca ve bir yandan TFF yöneticilerinin özel hayatlarına saygı hakları ile düzenin sağlanması ve futbol camiasında barış gibi söz konusu diğer menfaatler arasında adil bir denge kurduklarının tespit edilmesine imkân vermediğini saptamaktadır. Mahkeme nitekim, makamların kararlarında genel bir şekilde ihtilaf konusu açıklamaların bir kısmını ve davaya ilişkin olayların ayrıntılı bir değerlendirmesini sunmaksızın başvurana atfedilen

sportmenlik dışı Futbol Disiplin Talimatı'nın 37. maddesini belirtmekle yetindiğini gözlemlemektedir.

42. Mahkeme, makamların kararlarında bir yandan ifade özgürlüğü hakkı ile öze hayata saygı hakkı arasında kurulması gereken dengeye (*Tarman/Türkiye*, No. 63903/10, § 38, 21 Kasım 2017) ve diğer yandan şiddeti, nefreti veya hoşgörüsüzlüğü besleyen veya da haklı gösteren sözlü veya yazılı açıklamalara ilişkin olarak içtihadında belirtilen ilkeleri dikkate alarak, tatmin edici hiçbir argüman sunmadığını değerlendirmektedir (*Perinçek/İsviçre* [BD], No. 27510/08, §§ 204-208, AİHM 2015 (özetler)). Böylelikle, bu kararlarda, özellikle başvuranın söz konusu televizyon programında sarf ettiği sözlerin bağlamı yani Nelson Mandela'yı anmak için Kulübünün iki oyuncusunun Disiplin Kuruluna sevk edilmesi ve verilen disiplin cezalarına tepki olarak paylaştığı tweetler dikkate alınarak, ilgilinin ifade özgürlüğü hakkını kullanmasında yapılan müdahalenin somut olayda haklı gösterilip gösterilmediği sorusuna yeterli bir yanıt bulunmamaktadır. Bu kararlar ayrıca, söz konusu sözlerin ve tweetlerin zarar verme kapasitesinin tespit edilmesine imkân vermemekte zira örneğin, bu sözler ve tweetler olaylarda şiddet eylemlerini yapmak için taraftarları teşvik ettiğini veya teşvik edecek nitelikte olduğunu göstermemektedir (*Mart ve diğerleri/Türkiye*, No. 57031/10, § 32, 19 Mart 2019; bk ayrıca *a contrario* (aksiyle kanıt), *Šimunić/Hırvatistan* (kk.), No. 20373/17, §§ 44-48, 22 Ocak 2019). Sonuç olarak Mahkeme, ulusal makamların, ifade özgürlüğüne ilişkin davalarda kendisi tarafından açıklanan ve uygulanan bütün kriterler bakımından uygun bir incelemede bulunmadığı kanaatindedir (*ibidem*).

43. Mahkeme, yukarıda belirtilenleri dikkate alarak, Hükümetin ulusal makamlar tarafından ihtilaf konusu tedbirleri haklı göstermek için ileri sürülen gerekçelerin uygun ve yeterli olduğunu ve bu tedbirlerin demokratik bir toplumda gerekli olduğunu kanıtlamadığı kanaatine varmaktadır.

44. Dolayısıyla, Sözleşme'nin 10. maddesi ihlal edilmiştir.

IV. SÖZLEŞME’NİN İDDİA EDİLEN DİĞER İHLALLER HAKKINDA

45. Başvuran, Sözleşme’nin 6. maddesinin 1. fıkrasını ileri sürerek, TFF Disiplin Kurulunun bağımsız ve tarafsız olmadığından şikâyet etmektedir.

46. Başvuran, aynı hüküm alanında, TFF makamları önünde yürütülen davaların kamuoyuna açık olmadığından ve duruşma düzenlenmediğinden şikâyet etmektedir.

47. Başvuran, Sözleşme’nin 7. maddesi açısından, ilgili mevzuata göre, TFF makamları tarafından verilen cezalara tabi tutulması gerektiğini savunarak, keyfi yargılamalara konu edildiğini iddia etmektedir.

48. Başvuran, Sözleşme’nin 13. maddesini ileri sürerek, Disiplin Kurulu ve Tahkim Kurulundan yargı denetimine kadar kararları sunma imkânı olmadığından şikâyet etmektedir.

49. Mahkeme, yukarıda ulaştığı ihlal tespitlerini dikkate alarak (28 ve 44. paragraflar), yukarıda belirtilen şikâyetlerin kabul edilebilirliğinin ve esasının ayrı olarak incelenmesinin gerekli olmadığına karar vermiştir (benzer bir yaklaşım için, bk. yukarıda belirtilen *Ali Rıza ve diğerleri*, § 226, *Işıkırık/Türkiye*, No. 41226/09, § 71, 14 Kasım 2017 ve *Kamil Uzun/Türkiye*, No. 37410/97, § 64, 10 Mayıs 2007).

SÖZLEŞME’NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

50. Sözleşme’nin 41. maddesi uyarınca,

“Eğer Mahkeme bu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Taraf’ın iç hukuku bu ihlalin sonuçlarını ancak kısmen ortadan kaldırıabiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, zarar gören taraf lehine adil bir tazmin verilmesine hükmeder. “

A. Tazminat

51. Başvuran, maddi tazminat olarak 100.000 avro (EUR); manevi tazminat olarak ise 100.000 avro (EUR) talep etmektedir. Başvuran, maddi zarara ilişkin talebine dayanak, hiçbir kanıt sunmamıştır.

52. Hükümet, maddi zarar bağlamında dile getirilen talebin desteklenmemiş ve aşırı olduğu kanaatine varmaktadır. Hükümet, iddia edilen manevi zarar ile tespit edilen ihlal arasında hiçbir nedensellik bağının bulunmadığını iddia etmektedir. Hükümet ayrıca, bu bağlamda belirtilen talebin desteklenmediğini, aşırı olduğunu ve talep edilen meblağın Mahkeme içtihadında belirtilen meblağlara tekabül etmediğini değerlendirmektedir.

53. Mahkeme, somut olayda başvurana verilen disipline ilişkin para cezalarının, ilgilinin Kulübü tarafından ödendiğinin anlaşıldığını kaydetmektedir. Mahkeme, başvuranın maruz kaldığını iddia ettiği maddi ve zarara dayanarak, ilgili tarafından sunulan kanıtın bulunmaması nedeniyle, bu bağlamda belirtilen talebi reddetmektedir. Mahkeme buna karşın, başvurana manevi zarar bağlamında 7.800 avro (EUR) ödenmesinin uygun olduğu kanısındadır.

B. Masraf ve Giderler

54. Başvuran, masraf ve giderleri değerlendirmeyi Mahkemenin takdirine bırakmaktadır. Başvuran bu bağlamda herhangi bir kanıt sunmamıştır.

55. Hükümet, bu bağlamda hiçbir meblağın başvurana ödenmemesi gerektiği kanaatine varmaktadır.

56. Mahkeme içtihatlarına göre, bir başvurana yalnızca, masraf ve giderlerinin gerçekliğini, gerekliliğini ve meblağlarının makul niteliğini ispatlaması durumunda, bu masraflar iade edilebilmektedir. Somut olayda, elinde bulunan belgeleri ve içtihadını göz önünde bulundurarak, Mahkeme, başvuran tarafından bu bağlamda sunulan kanıtlayıcı belge olmaması nedeniyle masraf ve giderler ile ilgili talepleri reddetmektedir.

C. Gecikme faizi

57. Mahkeme, gecikme faizi olarak, bu meblağlara, Avrupa Merkez Bankasının marjinal kredi faizlerine uyguladığı faiz oranına üç puan eklenerek elde edilecek oranın uygulanmasının uygun olduğuna karar vermiştir.

BU GEREKÇELERLE, MAHKEME, OY BİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun, Tahkim Kurulunun bağımsız ve tarafsız olmadığı iddiasına ilişkin olarak, Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrası ve Sözleşme'nin 10. maddesi alanında, ileri sürülen şikâyetle ilgili olarak, kabul edilebilir olduğuna;
2. Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrasının ihlal edildiğine;
3. Sözleşme'nin 10. maddesinin ihlal edildiğine;
4. Disiplin Kurulunun bağımsız ve tarafsız olmadığı iddiası hakkında Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrasının ihlaline şikâyetlerin ve yargılamaların kamuoyuna açık olmadığı ve yargılamalar sırasında duruşma düzenlenmediği iddiasına ilişkin Sözleşme'nin 7. ve 13. maddelerine dayanan şikâyetlerin kabul edilebilirliğinin ve esasının ayrı olarak karar verilmesinin gerekli olmadığına;
5.
 - a) Davalı Devlet tarafından başvurana, Sözleşme'nin 44 § 2 maddesi uyarınca, kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içerisinde, ödeme tarihindeki geçerli döviz kuru üzerinden davalı Devletin para birimine çevrilmek ve her türlü vergi tutarından hariç olmak üzere, manevi tazminat olarak 7.800 EUR (yedi bin sekiz yüz avro) ödenmesine;

- b) Söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödeme tarihine kadar, bu meblağa Avrupa Merkez Bankasının o dönem için geçerli olan marjinal kredi faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;

6. Adil tazmine ilişkin geri kalan taleplerin reddine *karar vermiştir*.

İşbu karar Fransızca dilinde tanzim edilmiş olup, Mahkeme İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2 ve 3. fıkraları gereğince 18 Mayıs 2021 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Jon Fridrik Kjølbro
Başkan

Stanley Naismith
Bölüm Yazı İşleri Müdürü